

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Президент Національного університету
«Києво-Могилянська академія»



Сергій КВІТ

«15» травня 2022 р.

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ВСТУПНИКІВ НА НАВЧАННЯ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА,
ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КОНКУРСНОМУ ВІДБОРІ
ЗА СПЕЦІАЛЬНИМИ УМОВАМИ**

Схвалено
Вченою радою
факультету гуманітарних наук
(протокол № 2 від «05» травня 2022 р.)

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Складання вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди (форма проведення – дистанційно) передбачене для тих категорій вступників на навчання в НаУКМА для здобуття освітнього ступеня бакалавра на основі повної загальної середньої освіти, яким надано право на участь у конкурсному відборі за спеціальними умовами відповідно до пунктів 2–5 розділу VIII Правил прийому до Національного університету «Кієво-Могилянська академія» в 2022 році (далі – Правила прийому).

Складання вступного випробування з української мови є **обов'язковим для абітурієнтів усіх спеціальностей**, які вступають на навчання в НаУКМА для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальними умовами.

Метою вступного випробування з української мови є виявлення рівня відповідних компетентностей абітурієнта, визначених Державним стандартом освіти та чинною програмою для 11-річної школи.

Програму вступного випробування з української мови для вступників на навчання в НаУКМА для здобуття освітнього ступеня бакалавра на основі повної загальної середньої освіти розроблено згідно з відповідною Програмою зовнішнього незалежного оцінювання, затвердженою наказом № 696 Міністерства освіти і науки України від 26. 06. 2018 року <https://testportal.gov.ua/programe/>. Програма охоплює зміст шкільного курсу української мови.

Програма передбачає перевірку у вступників сформованого:

- ✓ рівня знань української літературної мови – її словникового складу, звукової будови, морфології, синтаксису, стилістики, правопису і правил пунктуації;
- ✓ рівня практичного володіння усним і письмовим мовленням;
- ✓ навичок логічного і послідовного викладу думок, дотримання орфоепічних норм і використання мовного багатства.

Індивідуальна усна співбесіда з української мови проводиться **дистанційно в режимі онлайн на платформі Microsoft Teams** (дивись Додаток 11 до Правил прийому).

II. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Фонетика

Звуки мови. Склад голосних української мови. Склад приголосних української мови. Дзвінки та глухі приголосні. Тверді та м'які приголосні. Чергування голосних української мови, зокрема чергування *О, Е з І*. Чергування приголосних української мови: *Г - Ж – З', К - Ч – Ц', Х - Ш - С'*. Подвоєння й подовження приголосних. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Вимова приголосних: а) звукосполучення *ДЗ, ДЖ*; б) вимова груп приголосних (уподібнення, спрощення); в) вимова м'яких приголосних; г) вимова подовжених і подвоєних приголосних. Правила вимови слів з апострофом. Ритміко-інтонаційне членування мовлення. Склад. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв *Я, Ю, Є, Ї, Щ*. Букви *Г, Ґ* та їхнє звукове значення. Правопис ненаголошених голосних *Е, І, О* в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами *Ь, Я, Ю, Є, І*. Сполучення *ЙО, БО*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Акцентуаційні норми української мови.

2. Морфеміка

Словотвір. Будова слова. Основа слова і закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи у словотворенні. Похідна й непохідна основа слова. Основні способи словотворення в українській мові:

префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безафіксний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів. Складні слова. Способи їхнього творення. Сполучні голосні *О, Е* у складних словах. Написання складних слів разом і через дефіс. Творення і правопис складноскорочених слів. Зміни приголосних під час творення відносних прикметників за допомогою суфікса *-СБК-*; вищого ступеня порівняння прикметників і прислівників за допомогою суфікса *-Ш-*; іменників за допомогою суфікса *-СТВ-*; іменників із суфіксом *-ИН-* від прикметників на *-СБК-*, *-ЦЬК-*. Словотвірний аналіз слова.

3. Морфологія

Іменник як частина мови. Значення іменника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Власні та загальні, конкретні й абстрактні назви, назви істот і неістот. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох формах числа. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Кількість і значення відмінків в українській мові (питання до конкретних відмінків). Типи відмін іменників. Перша відміна. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Друга відміна. Особливості відмінювання іменників II відміни. Відмінкові закінчення родового, давального, орудного відмінків однини. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду з основою на *-Р*. Третя відміна іменників. Особливості відмінювання. Четверта відміна іменників. Особливості відмінювання. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ за імен по батькові. Правопис власних та загальних назв. Написання великої букви. Написання слів іншомовного походження.

Прикметник як частина мови. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста і складена форми). Повні й короткі форми якісних прикметників. Зміни приголосних під час творення вищого ступеня прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка група). Правопис: одна і дві букви *-Н-* у прикметниках. Правопис складних прикметників разом і через дефіс. Правопис українських прізвищ прикметникового типу.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (власне кількісні, дробові, збірні, неозначено-кількісні) і порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні, складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) *один, одна, одне, одні*; 2) *два, три, чотири*; 3) від *п'яти* до *двадцяти, тридцять, п'ятдесят, ... вісімдесят*; 4) *сорок, дев'яносто, сто*; 5) *двісті - дев'ятсот*; 6) *нуль, тисяча, мільйон, мільярд*; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання та написання.

Займенник як частина мови. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками і числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питально-відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Неозначені та заперечні займенники, їх утворення. Написання разом і через дефіс. Написання займенників з прийменником.

Дієслово як частина мови. Значення дієслова. Його морфологічні ознаки і синтаксична роль. Форми дієслова. Безособові дієслова. Вид дієслова: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Час дієслова: теперішній, майбутній, минулий. Утворення форм майбутнього часу недоконаного виду. Спосіб дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способу дієслів. Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові форми майбутнього складеного і складного часів дієслів недоконаного виду. Особові форми дієслів наказового способу. Родові та числові форми дієслів минулого часу. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього

та простого майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього і минулого часу. Суфікси пасивних дієприкметників. Відмінювання дієприкметників. Безособові форми на *-НО* / *-ТО*. Правопис *НЕ* з дієприкметниками. Правопис *-Н-* у дієприкметниках та *-НН-* у прикметниках дієприкметникового походження. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки при дієприкметникових зворотах.

Дієприслівник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при звороті й одиничному дієприслівникові. Написання *-И* в кінці дієприслівників. *НЕ* з дієприслівниками. Морфологічний аналіз дієприслівників: вид, від якої основи дієслова утворений, за допомогою якого суфікса, синтаксична роль.

Прислівник. Прислівник як частина мови. Значення, морфологічні особливості, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням: означальні (якісно-означальні, кількісно-означальні і способу дії) та обставинні (місця, часу, причини, мети). Ступені порівняння якісно-означальних прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних у творенні вищого ступеня прислівників. Написання прислівників разом і через дефіс. Правопис прислівникових сполучень. *-Н-* і *-НН-* у прислівниках. *НЕ* і *НИ* з прислівниками. Морфологічний аналіз: розряд за значенням, ступінь порівняння (для якісно-означальних прислівників), синтаксична роль.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) і похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні і складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Написання похідних прийменників разом, окремо, через дефіс. Морфологічний аналіз прийменника: група за походженням, група за будовою, з якою відмінковою формою іменника вживається.

Сполучник як частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (еднальні, розділові, протиставні) і підрядні (місця, часу, причини, умови, способу дії). Сполучні слова. Групи за вживанням: одиничні, парні, повторювані. Групи за будовою: прості, складні, складені. Написання сполучників разом і окремо. Розділові знаки при сполучниках. Морфологічний аналіз: сполучник, розряд за значенням і синтаксичною роллю, група за будовою. Синтаксична роль.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, фразові. Написання часток разом, окремо, через дефіс. Морфологічний аналіз: частка, група за значенням і вживанням.

Вигук. Вигук як частина мови. Групи за походженням: первинні і похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Розділові знаки при вигуках.

4. Лексика

Лексичне значення слова. Багатозначні та однозначні слова. Пряме і переносне значення слова. Переносні значення слів: метафора, метонімія, синекдоха. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальнонавчальні слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Суспільно-політична й офіційно-ділова лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного і пасивного вживання. Історизми, архаїзми. Неологізми. Нейтральна та емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі словосполучення. Словник. Типи словників.

5. Синтаксис. Пунктуація

Словосполучення. Підрядний і сурядний зв'язок між словами. Головне і залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за способами вираження головного слова.

Способи підрядного зв'язку слів у словосполученні: узгодження, керування, прилягання.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Типи речень у сучасній українській мові. Типи речень за метою висловлювання: розповідні, питальні та спонукальні. Типи речень за емоційним забарвленням: окличні і неокличні. Типи речень за складом граматичної основи: двоскладні й односкладні. Типи речень за наявністю чи відсутністю другорядних членів: непоширені й поширені. Типи речень за наявністю необхідних членів речення: повні й неповні. Типи речень за будовою: прості й складні. Розділові знаки в кінці речення. Типи речень за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів: неускладнені й ускладнені.

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи вираження присудка. Основні функції компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини – неозначеної форми дієслова чи іменної частини). Тире між підметом і присудком. Односкладні речення.

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Другорядні члени речення в двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Способи вираження означень. Написання непоширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки. Додаток прямий і непрямий. Способи вираження додатків. Типи обставин за значенням і способи їхнього вираження. Зв'язки другорядних членів речення як залежних слів з головними словами у словосполученні.

Просте ускладнене речення: з однорідними членами речення; із звертанням; зі вставними словами, словосполученнями та реченнями; з відокремленими членами речення. Речення з однорідними членами. Способи поєднання однорідних членів речення між собою: а) сурядний сполучник; б) інтонація. Кома між однорідними членами. Однорідні й неоднорідні означення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Двокрапка і тире при узагальнювальних словах в реченнях з однорідними членами. Речення із звертанням. Форми вираження звертання. Звертання непоширені й поширені. Розділові знаки при звертанні. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями. Значення вставних слів, словосполучень та речень. Розділові знаки при них. Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені означення - непоширені й поширені. Зв'язок відокремлених означень з пояснювальними словами; означення узгоджені й неузгоджені. Відокремлені прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки. Зв'язок відокремлених додатків з іншими членами речення. Відокремлені обставини. Способи їхнього вираження. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Способи зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація і сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові і безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники у складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між простими реченнями у складносурядному. Розділові знаки у складносурядних реченнях.

Складнопідрядне речення. Головне і підрядне речення. Способи вираження залежності підрядних речень. Підрядні сполучники і сполучні слова. Розділові знаки між головним і підрядним реченнями. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні,

обставинні (місця, часу, способу дії і ступеня, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).

Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Їхні типи за характером зв'язку між частинами: а) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; б) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; в) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю; г) складнопідрядні речення з мішаною підрядністю. Розділові знаки в складнопідрядному реченні з кількома підрядними.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між простими реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними реченнями. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними типами зв'язку. Складні речення з сурядним і підрядним зв'язком. Складне речення із сполучниковим і безсполучниковим зв'язком.

Способи передачі чужого мовлення. Пряма і непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Інтонація й розділові знаки у прямій мові. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Розділові знаки у цитаті. Діалог. Розділові знаки в діалозі.

6. Стилїстика

Поняття про стиль і стилїстичну норму. Стилї української мови: а) науковий стиль; б) офіційно-діловий стиль; в) художній стиль; г) публіцистичний стиль; г) конфесійний стиль; д) розмовний стиль.

III. ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

1. Антоненко-Давидович Б. Д. Як ми говоримо. – 4-е вид., перероб. і доп. – К. : Українська книга, 1997.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови. – Ірпінь : Перун, 2003, 2004, 2005.
3. Головащук С.І. Складні випадки наголошення: Словник-довідник.– К.,1995.
4. Головащук С. І. Словник-довідник з українського літературного слововживання. – К., 2000.
5. Гринчишин Д., Капелюшний А., Сербенська О., Терлак З. Словник-довідник з культури української мови. – Львів, 1996.
6. Дубчак О. Бачити українською. Слово в мовній картині світу. К.: Віхола, 2021.
7. Дубчак О. Чути українською. У світі звуків і букв. К.: Віхола, 2021.
8. Жайворонок В. В. Велика чи мала літера? Словник-довідник. – К. : Наукова думка, 2004.
9. Караванський С. Практичний словник синонімів української мови. – К., 1993.
10. Козачук Г. О. Українська мова – для абітурієнтів : Навч. посіб. – К. : Вища школа, 2006.
11. Орфографічний словник української мови (120000 слів). – К. : Довіра, 1994.
12. Орфоепічний словник / укл. М. І. Погрібний. - К. : Радянська школа, 1984.
13. Пономарів О. Д. Культура слова. Мовностилїстичні поради. – 2-е вид. – К. : Либідь, 1999.
14. Сербенська О. А. Культура усного мовлення. Практикум. – Львів : Вид. центр ЛНУ, 2003.
15. Словник іншомовних слів / укл. Л. О. Пустовіт та ін. – К. : Довіра, 2000.
16. Словник української мови: В 11-ти томах. - К., 1970-1980. <http://sun.in.ua/>
17. Словник фразеологізмів української мови / укл. В. М. Білоноженко та ін. – К. : Наукова думка, 2003.
18. Українська мова. Енциклопедія. – К., 2000, 2004, 2007.

19. Український орфографічний словник (143000 слів). – К. : Довіра, 2002.
20. Український правопис. – К. : Наукова думка, 2015.
21. Читай і знай! : Довідник-практикум з граматики та стилістики сучасної укр. мови / Н. Я. Дзюбишина-Мельник, О. Я. Лаврінець, К. С. Симонова, Л. Ф. Ціпцюра. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007.
22. Читай і знай: довідник-практикум з фонетики, орфоєпії, орфографії, лексикології, фразеології сучасної укр. мови / О.Я. Лаврінець, К.С. Симонова, І.А. Ярошевич. – К., 2009.
23. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови. – К. : Освіта, 2012.
24. Ющук І. П. Практичний довідник з української мови. – К. : Рідна мова, 1998.

ІV. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ І КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

Вступні випробування в НаУКМА при вступі на навчання за спеціальними умовами проводяться **за розкладом**, визначеним Приймальною комісією.

Абітурієнти, допущені до складання вступних випробувань у НаУКМА, які не з'явилися для проходження вступного випробування відповідно до розкладу і не надали документального підтвердження поважності причини своєї неявки, втрачають право на зарахування за результатами вступного випробування.

Індивідуальна усна співбесіда – це форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання підготовленості (знань, умінь і навичок) вступника з конкурсного предмета (предметів) та його вмотивованості, за результатами якої виставляється оцінка за шкалою 100-200 балів або ухвалюється протокольне рішення щодо надання вступнику рекомендації до зарахування.

Індивідуальна усна співбесіда при вступі на навчання за спеціальними умовами проводиться у **формі усного опитування абітурієнта**. Питання для проведення співбесіди з кожного конкурсного предмета вміщено у білетах, укладених на підставі відповідної програми вступного випробування.

Під час співбесіди **вступник надає відповіді на три питання, вміщені в обраному ним білеті**. Білети з конкурсного предмета «Українська мова» укладено відповідно до Програми вступних випробувань з української мови (див. розділ II). Загальна кількість білетів з конкурсного предмета «Українська мова» – **25**.

Усне опитування вступника з кожного конкурсного предмета проводить **не менше двох членів** відповідних предметних екзаменаційних комісій. **Тривалість опитування одного вступника з конкурсного предмета «Українська мова» не може перевищувати 15 хвилин**. Тривалість підготовки до відповіді за всіма трьома питаннями, вміщеними у білеті, – **20-30 хвилин**.

Зразок білета з конкурсного предмета «Українська мова»:

1. Правила вживання апострофа.
2. Безособові дієслова.
3. Синтаксичний розбір запропонованого речення.

Участь у співбесіді вступників, які вступають на навчання за спеціальними умовами вступу відповідно до **п.2 розділу VIII «Правил прийому на навчання до НаУКМА в 2022 році»**, оцінюється за двобальною шкалою «склав/не склав». Якщо

вступник склав індивідуальну усну співбесіду, ухвалюється протокольне рішення: «рекомендувати до зарахування», якщо не склав – «не рекомендувати до зарахування». Для отримання рекомендації до зарахування вступник має надати **повну і правильну відповідь на кожне з питань співбесіди, вміщених у білетах з конкурсного предмета.**

Під час співбесіди екзаменатори відмічають правильність відповідей вступника у відповідному протоколі.

Участь у співбесіді вступників, які вступають на навчання за спеціальними умовами вступу відповідно до п.п.3-4 розділу VIII «Правил прийому на навчання до НаУКМА в 2022 році», оцінюється за шкалою 200 балів для подальшої участі у конкурсі.

Результати співбесіди цієї категорії вступників оцінюються за **200-бальною шкалою. Перші два питання екзаменаційного білета оцінюються по 80 балів кожен, третє питання – 40 балів.**

Оцінювання вступного випробування здійснюється за такими критеріями:

Таблиця 1

Кількість балів	Критерії оцінювання
181 – 200	Вступник надав правильні та повні відповіді на всі 3 екзаменаційні питання, виявив глибоке розуміння їхньої суті та змісту, а також високий рівень теоретичних знань і практичних умінь із дисципліни. Відповіді абітурієнта засвідчують здатність до аналізу й інтерпретації засвоєного матеріалу, відмінне володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення, високий рівень знань норм сучасної української мови.
151 – 180	Вступник надав правильні та повні відповіді не менше ніж на 2 екзаменаційні питання або правильно, але недостатньо повно, відповів на всі 3 питання. Відповіді абітурієнта засвідчують загалом високий рівень засвоєння програмного матеріалу, здатність до його аналізу та інтерпретації, належне володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.
100 – 150	Абітурієнт надав правильну та повну відповідь не менше ніж на одне екзаменаційне питання. Відповіді абітурієнта засвідчують задовільний рівень засвоєння програмного матеріалу і здатність до його засвоєння та інтерпретації, а також достатнє володіння навичками логічного і послідовного викладу, однак наявні певні фактологічні неточності та мовностилістичні недоліки.
0 – 99	Абітурієнт не надав правильної та повної відповіді на жодне екзаменаційне питання. Відповіді абітурієнта засвідчують незадовільний рівень засвоєння програмного матеріалу і здатності до його засвоєння та інтерпретації, недостатнє володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.

Апеляції щодо результатів співбесід не розглядаються.

V. АЛГОРИТМ ПРОВЕДЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИПРОБУВАННЯ

5.1. Вступне випробування проводиться дистанційно з паралельною онлайн-присутністю вступника під час проходження іспиту на платформі **Microsoft Teams** з обов'язково увімкненою камерою.

Початок вступного випробування визначається розкладом вступних випробувань. Вступник повинен зайти на платформу та пройти процедуру ідентифікації (приблизно за 30 хвилин до початку).

У разі початку повітряної тривоги вступник має терміново повідомити членів комісії в чаті MS Teams групи. Іспит для цього вступника буде скасовано, а у вступника з'являється можливість скласти іспит у резервний час згідно з графіком.

5.2. Для реєстрації вступника на вступний іспит буде використана поштова скринька, яку вступник зазначив у своєму електронному кабінеті вступника.

5.3. Вступник отримує запрошення на пошту, вказану при реєстрації в електронному кабінеті вступника. Адміністрація НаУКМА не несе відповідальності за помилку в адресі електронної скриньки вступника, яка використовується для авторизації.

5.4. Приймальна комісія додає вступників до екзаменаційних груп відповідно до поданих заяв.

5.5. У день проведення випробування вступник долучається до відеоконференції під власним прізвищем, ім'ям та іменем по батькові повністю з обов'язково увімкненою камерою.

5.6. Вступник проходить ідентифікацію через представлення документу, який офіційно підтверджує особу вступника.

5.7. Вступник проходить вступне випробування з постійно увімкненою камерою. У разі, якщо камера буде вимкнена, екзаменаційна комісія не буде брати до розгляду результати вступного випробування.

5.8. При виникненні питання вступник може поставити його через чат зустрічі або вголос, «піднявши руку».

5.9. Мікрофони під час проходження тестування будуть вимкнені та за потреби вмикатимуться членами комісії.

5.10. Під час проведення ідентифікації вступників та тестування буде відбуватись запис.

5.11. Результати вступного іспиту Приймальна комісія оприлюднює протягом доби після завершення іспиту на сайті Приймальної комісії.

Голова предметної екзаменаційної комісії

І. Є. Ренчка